

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deiparæ devotio signum est prædestinationis, n. 17

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

similia: quædam verò utilia simul, & dulcia, ni-
mirum & spe, & re ipsa sua, & hujusmodi
est erga Virginem devotio.

Bonavent.
Bernard.
Damas.
Et sanè experientia satis est exploratum, il-
lud Bernardi apud Bonaventuram in speculo
cap. 8. *O magna, inquit, opia, à multum lauda-
bilis Virgo Maria: tu nec nominari potes quin ac-
cendas, nec cogitari quidem, qui recreas affectus
diligentium te: tu nunquam sine dulcedine divi-
nitus tibi insita pia memoria portis ingredi. sic
Bernardus. Quod longè ante Bernardum ob-
servavit Damasceus, qui ex sola Virginis me-
moria magnam concipi animo voluptatem
testatur, ut videre est oratione 1. de dorm. Virg.
Sufficit, inquit, *is, qui tui memoriam piè usur-
pant pretiosissimum memoria tua donum, quippe
qua ejusmodi lætitiâ pariatur, quam nullus eripe-
re possit, quia nam enim voluptate, quibus bonis
non impletur, qui mentem suam sanctissimæ me-
moriæ promptuarium efficiunt & oratione 2. de
dorm. hortatur omnes, ut mentem, memo-
riamque suam Dei genitricis promptuarium
efficiant.**

Pet. Dam.
Euseb.
Bernard.
17 Quare Petrus Damianus sermone 1. de
Natiu. Virg. ex dulcedine, quæ ex recordatio-
ne Virginis percipitur, dulcedinem ex ejusdem
præsentia inferebat: *Felices, inquit, angelici
spiritus, qui B. Virginis habent præsentiam: nos va-
terim memoriam abundantia suavitatis eius e-
ructamus, si sic dulcis est memoria, quæ est præ-
sentia.* Ita Damianus. ut Virgini illud, quod
Euseb. 49. de Iosia dicitur, congruere videatur:
*Memoria, inquit, Iosia in compositione odoris fa-
cta opus pigmentarij in omni ore quasi mel indulo-
cabatur ejus memoria, & ut musica in convivio
vini: Etenim Virginis recordatio omnium vir-
tutum sua quietiam mittit ad verius vitiorum
fetorem utilissimam; mellissimum etiam, ac
dulce est de ea cogitare, de ea loqui: & quem-
admodum musica seu convivio suavitissimus
in vini convivio præsentis vehementer obie-
ctat, sic sermo de Virgine non solum cum, à
quo profertur, sed eos etiam, qui eum audiunt,
maximè solatur, ac recreat; imò (ut non-
nulli animadvertunt,) hymni ipsi, atque An-
tiphona Virginis singulariter in mentibus, au-
ribusque fidelium suavitatem instillant, ac vo-
luptatem efficiunt: ideo Bernardus sermone
signum magnum, agens de Virginis laudibus
ex consideratione eorum, quæ Deus Virgini
concessit, non tantum pius erga Virginem af-
fectus, sed & consolationem excitari docet:*

Ex quibus, inquit, nos si fideliter intuemur, si-
ne dubio admirationem concipimus, veneratio-
nem, sed devotionem, sed consolationem: cetera
quæ restant adhuc & imitationem requirunt.
hæc Bernardus.

Denique in hujus rei confirmationem affe-
ram illud, quod Casarius libr. 7. miracul. cap.
30. de corporea etiam, & sensibili, quæ ex Vir-
gine beatissima proficiscitur dulcedine com-
memorat, scribit enim Colonia fuisse quen-
dam inclusum nomine Matilium propè tem-
plum S. Severini, cui matrona quædam affir-
mabat se Domine nostræ nomen abique mira-
quodam dulcedine pronuntiare non posse, cu-
jus causam rogata, respondit se in Deiparæ ho-
norem quinquaginta salutationes angelicas
cum totidem venijs quotidie dicere solitam ef-
fe, ex quo tantam dulcedinem se consecutam,
ut omnis oris ejus salua, orationis tempore illi
mel videretur conuersa: quod audiens Mar-
tilius hujus Matrone exemplo vix sex hebdoma-
darum spatio, eundem salutationem angelica-
rum numerum eam ejusdem venijs recitavit
cum tantam in ore, & guttore, dom eam dul-
cissimam salutationem profertet, dulcedinem
sentire cepit, ut melius suavitatem longè trans-
scendere: quam eandem dulcedinem quidam
ex ordine Cisterciensium illius exemplum imita-
tus obtinuit, quæ omnia ab eodem incluso se
accepisse testatur: Casarius.

Casarius)
Angelica
salutatio-
ne pronun-
ciantes ali-
quis, sensibi-
lioris dul-
cedine re-
creaban-
tur.

DEIPARÆ DEVOTIO SIGNVM
est prædestinationis.

18 Sexto, quamquam sine speciali revelatio-
ne nemo, ut habet sacrum Concilium
Tridentinum sess. 6. cap. 12. scire potest, quos
Deus sibi elegerit, multa tamen à Doctoribus
divinæ prædestinationis signa enumerantur: &
quidem inter præcipua collocatur intima erga
Virginem Deiparam, quæ Mater est Electorum,
atque viventium, devotio. Quod eleganter
Probat Pelbartus in Stellario Virginis lib. 12.
pat. 2. c. 1. ut propterea omni studio in nobis
hanc devotionem divina gratia excitare, &
augere, illamque enixè à Deo petere debeamus:
Virginis porò devotionem signum esse præ-
destinationis probatur.

Sextum è
Virginis
devotio si-
gnum est
prædestina-
tionis.
Conc. Trido

Primo, quilibet prædestinatus viam quæn-
dam Christi Domini imaginem suis motibus,
humilitate, patientia, castitate, mortificatione,
charitate, alijsque rebus, quo ad ejus fieri po-

Pelbartus

Rom. 8. terit, in se exprimere, debet iuxta illud ad Rom. 8. Nam quos præsciuit, & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui. & 2. Cor. 3. Nos verò omnes reuelat facie gloriæ Domini speculariter in eandem imaginem transformamur à claritate in claritatem, tanquam à Domini spiritu. Hinc est, quod quemadmodum Christus est filius Dei naturalis, ita prædestinati debent saltem esse filij Dei adoptiui, & propterea misit Deus spiritum filij sui in corda nostra, in quo clamamus Abba pater: & Christus Dominus dedit eis potestatem filios Dei fieri, ut sit ipse primogenitus ipsum mulus fratribus, quos non confunditur fratres vocare: eadem ratione prædestinati in hoc quoque imaginem Christi in se exprimere solent, ut per peculiarem erga Deiparam pietatem, & devotionem, illam, quæ Mater est Christi naturalis, suam agnoscant matrem spiritualem: ideoque ut dixi cap. 27. Patres omnes matrem cunctorum viventium, qui scilicet vita gratiæ vivunt, eam prædicant; cui Christus in cruce in Ioanne discipulo, quem diligebat, omnes electos, qui sui pariter discipuli sunt, & dilecti, commendasse animadvertunt, & hoc dicebat Origenes tom. 1. in Ioanne præfat. tractans quomodo Ioannes in filium traditus Virgini quodammodo Christus dici poterat: *Quis iure, inquit, perfectus est non amplius viuit ipse, sed in ipso viuit Christus, cum in ipso viuat Christus, dicatur de eo Maria, Ecce filius tuus Christus.*

19. Secundò, deuotionem erga Deiparam signum esse prædeterminationis, ex hoc etiam inferimus, quod omnes Sancti virginis deuotissimi fuerint, quod capite sequenti quamplurimis exemplis planum fiet, ut propterea Cant. 7. dicatur Deiparæ: *Veneri tuus sicut aceruus tritici vallatus lilys:* quoniam ex Epiphano sermone de laud. Virg. & ex Ambr. de Instit. Virg. cap. 13. Christus granum frumenti in cruce mortuum multum fructum attulit, & sic electi omnes veluti aceruus tritici ex Christi passione multiplicati in utero Virginis beatissimæ, tanquam ejus filij spirituales continebantur, eo modo, quo in utero Rebeccæ in duobus geminis Jacob, & Esau duos populos nascisse dictum est Genes. 25. de quo cap. 29. uberius diximus. Quocirca sicut Deus auctor naturæ Agniculo instructum dedit, quo ex balatu matrem inter mille oves agnoscat, & ad ejus ubera accurrat, ita Deus gratiam justis infundens tribuit, ut Deiparam diuinæ

misericiendi matrem reuerentur, & ad eam inclinentur, ejus ubera misericordie appetant, quare mirum non est, si illam inter mortales degeantem fideles omnes videre cuperent, quod ex Epist. S. Ignatij ad S. Ioannem Apostolum aperte colligitur, ubi eam etiam *Cælesti prodigium*, & *sacratissimum spectaculum* appellat. similiter neque mirum erit, si omnes in terris ad eam in cælo regnarem tanta professione afficiantur, & sicut Exod. 3. Moyses videns rubum, qui ardebat, & non comburebatur, (quo ut canit Ecclesia virginitas Deiparæ conseruata significabatur) desiderio accensus: *Vadam, inquit, & videbo visionem hanc magnam: quare non comburatur rubus: ita & nos in presenti vita oculo fidei ad eam contemplandam accedamus, memores uberum ipsius, & omni cordis affectu ejus pedes tenemus, atque beneficia nobis opportuna ad ea petamus, nosque mutuo ad ejus amorem adhortemur illis verbis Isa. 2. & Micheæ 4. Venite ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob, & docebit nos vias suas: Deiparæ enim, & mons Domini, & Domus Dei, ex ijs, quæ capit. 5. diximus, appellatur, ut tandem aliquando in futura vita ejus beata præsentia perfrui mereamur.*

20. Tertio, hoc ipsum probari potest ex illo Ecclesiast. 24. quod Virgini accommodatur: *Qui creauit me requiescit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Iacob inhabitabit, in Israël hereditate, & in electis meis mitte radices:* In Iacob quidem inhabitabit, id est in supplantatore vitiorum. (Iacob enim supplantatorum sonat) in Iacob quoque electi sicuti in Esau reprobi intelliguntur; juxta ea, quæ Apostolus suæ diffinit in Epistola ad Romanos, ubi c. 9. ex Malach. c. 1. citat illud: *Iacob dilexi, Esau autem odio habui.* subdit: *In Israël hereditate, id est in contemplatiuo (Israel enim idem est, qui Iacob prædestinatorum typus, & ut multis placet idem est, quod videns Deum;) verum quod magis est, in electis meis, id est in ijs, quos elegi, mitte radices; ideo Germanus Patriarcha in sermone de Zana Virginis: Quomodo, inquit, corpus nostrum vicarius signum operationis habet res rationem: ita & sanctissimum tuum nomen Virgo beatissima, quod in ore seruatorum tuorum uariatur assidue in omni tempore, loco, & modo, vita, leuita, & auxiliij non solum est signum, sed etiam procurat, & conciliat. ita Germanus & Prov. 8. dicitur: Beatus homo*

homo, qui audit me, & vigilat ad fores meas quoties, & observat ad postes ostij mei; quod Ecclesia Virgini accomodat in Epistola mis-
sa, quæ legitur die conceptæ Virginis sacro, quasi dicat: Beatus homo, qui meis consilijs obedit, & peculiari devotione me veneratur, cuius rationem ibidem reddit. Quo-
niam qui me invenit, inveniet vitam, & habuerit salutem à Domino. etenim Virgini congruit illud Prover. 18. Qui invenit multa-
rum bonam, invenit bonum, & hauriet iucundi-
tatem à Domino.

Missale

Præter. 18

Luc. 16.

Deipara

Volati Dei

tabernacu

lam in cor

delectat

panitur.

Ma. 4.

1. Reg. 2.

S. Antoni-

nu.

Salve Reg

Anselm.

Præter. 18

vertit oculos suos pro eis advocatis insufficientur, & glorificentur. hæc Anselmus apud S. Ant-
oninum. Eandem vt Anselmi sententiam citat Pelbartus de Temesuar in Stellario Virginis lib. 12. par. 2. art. 1. & docet esse in lib. miracu-
lorum ab Anselmo edito.

Pelbartus

Maria

id. quod

maria stō-

la.

Epiphani.

Bernard.

2. Psal.

Eccle. 3.

Virginis

devisio

præ-nunciã

Christi

gratiã.

Christi

suos dil-

21. Adhuc nomen ipsum Mariæ significat, vt cap. 10. dixi, Mariæ Stellam. quæ naviganti-
bus in mundi huius procellis lucem præfert, virtutumque suarum exemplo, ac opis suæ pa-
trocinio eorum cursum dirigit, atque ad opta-
tum dirigit portum salutis. Et Epiphanius ser-
mone de laud. Virg. explicans nomen Mariæ etymologiam, inter alia vult nomen illud fo-
nare Myrrham maris: Quia paritura, inquit, e-
rat gemmam à corruptione præservandam: hoc est Christum resurrecturum, ab omni corrup-
tione in morte sua alienum: Mare verò dicit esse uniuersum mundum, cui Virgo serenita-
tem, & tranquillitatem attulit. Adde quæ dis-
xitimus c. 16 & 30. Virginem matrem esse mis-
ericordiæ, & peccatorum Aduocatam, quæ à Deo, apud quem maxima gratia pollet, repul-
sam nequaquam patitur, vt rectè docet Bernardus sermone de Aquæductu. Quo fit, vt qui erga Virginem peculiari deuotione afficiuntur, ij magnam ex eo salutis suæ spem concipi-
re possint. Satagendum tamen illis est, vt à peccatis quantocius per penitentiam sacramen-
tum emergant, & per bona opera, ut monet S. Petrus in 2. epist. cap. 1. certam suam voca-
tionem, & electionem faciant: etenim priuile-
gia nonnullis insignibus peccatoribus à Virgine facta, quorum aliqua mox referemus, ita ad pietatem erga Virginem inflammare nos debent, vt à peccatorum etiam fordibus nos quàm maxime reuocent, ne Christi, & Virginis benignitate abutentes in peccatis fordescamus, & peccata peccatis addentes in apertum salutis nostræ discrimen nos ipsi temerè conijciamus, cum illud verissime scriptum sit Ecclesiast. 3. Cor durum habebit male in nouissimo, & quis nunc periculum, in illo peribit.

27. Sicuti autem Virgo sanctissima tamquam Auroa mystica aduentus Christi in mundum, qui Sol Iustitiæ est, felix, & certa præ-nunciã Christi minimum cordibus proximæ Christi gratiæ per preces Virginis pronuncia esse solet.

Quid quod Christus Dominus, quos singuli aliqua ratione diligit, eos Deiparæ clien-
telæ,

telæ patrociniisque committere legitur? quod
 Hos Virgi- faciliè confirmari posset ex Joanne, discipulo,
 ni commē- quem diligebat Iesus, huic Virgini ex cinere in
 dat. filium tradito in quo omnes, qui sunt in gra-
 Iuan. 19; tia, quam Iohannis nomen sonat, quiq̃ dili-
 guntur à Christo, Deiparæ commendatos su-
 pia cap. 27. ostendimus. Cæterum hoc ipsum
 Exempla vno, aut altero exemplo demonstremus, legi-
 S. Elzeary mus in vita S. Elzeary Comitis Anani cap. 14.
 apud su- Gaslendam nobilem, & sanctam matronam
 rium 27. cum pro S. Elzeario, quem enutrierat seruen-
 Septembr. ter oraret, corporeis auribus audivisse Chri-
 Chy stus stum sibi dicentem, Iuveni huic, pro quo
 S. Elzea tam multum oras, novenis me matrem meam
 vii mari dedisse magistram; nihil igitur de illo dubites.
 commen- Et in revelationibus B. Gertrudis lib. 3. cap. 1.
 dant. Ex sp̃. rituali, inquit, quadam revelatione dñm
 B. Gertru- intellexissos sancta Virgo Gertrudis sibi in aug-
 dis. mentum meriti ul quid adversitatis imminere,
 B. Gertru- & inde ex humana fragilitate irrepidaret: Pius
 dis à Dominus ip̃sus fragilitati condescendens, miseri-
 Christo cordem matrem suam in cœlum Coelorum Regi-
 matri com nam, Imperatricem illi deit in ma-rem, benig-
 mēdatur. namq̃ dispensatricem vi quantumcumque nimis
 stas adversitatis supra vires gravaretur, semper
 ad ipsam matrem misericordia securum haberet
 recursum, cuius interveniu se sciret allevan-
 dam. Post hoc brevis intervallo tempore elapso cum
 valde gravaretur quadam in re recurrit ad deso-
 latorum consolatricem cupiens ab ea doceri, quid
 in hac causa magis expediret, & ab ipsa respon-
 sum accipere meruit. & cap. 4. cum eadem B.
 Gertrudis circa festum S. Bartholomæi ex
 inordinata quadam tristitia, & impatientsia
 tantas incurisset tenebras, quod magna ex
 parte iucunditatem divinæ præsentia sibi
 videretur amississe usque in sabbatum, quan-
 do has sibi temperatas gravis est per inter-
 cessionem Dei genuit, cum in honorem
 ipsius cantaretur quadam Antiphona. &
 lib. 4. eandem revelationum cap. 49. in
 vigilia Assumptionis, cum cantanda esset mis-
 sa cum ex intimo cordis affectu B. Gertrudis
 lecto decubens deprecaretur Dominum, ut
 sibi apud dulcissimam matrem suam dignaretur
 favorem, & gratiam obtinere, cui ipsa, ut
 sibi videbatur nunquam debitum obsequi-
 um exhibuisset, Dominus se summa cum blan-
 ditate in amplexus matris amantissimos de-
 clinans exhibuit ipsi omnem filialem dilectio-
 nem, qua usquam e- ga eam affectus fuerat,
 dicens, Recule Domina Mater amantissima

quod peccatoribus ego propter te sim propitiatus
 & respice hanc electam me in eo affectu, ac sic
 in vobis diebus vita sua tibi placita, summaq̃ de-
 votione servasset. Ad quod Virginea Mater quasi
 tota liquefacta, & in melleam dulcedinem reso-
 luta, se tota huic cum beatitudine sua ob amorem
 filij videbatur impendere. hæc ibi.

DEIPARÆ MIRACVLA
 quadam admirabilia ex
 Pelbartio.

24. QVanta porro ex devotione erga virgi-
 nem vilitas dimanat, ex compluribus
 exemplis, ac miraculis, quæ sparsim in hoc o-
 pere narrantur, satis constat: sed minime reti-
 cenda censeo tria illa, quæ Pelbartus de Te-
 meluar Ordinis Minorum, in libro quem
 Scelarium coronæ gloriose Virginis nuncu-
 pavit, & Sixto IV. Pontif. Max. qui sedit anno
 1471. olim dicavit, narrat libro 12. part. 2. art.
 1. quibus ostendi Virgine in sanctissimam suis
 deuoris, ut non sine confessione sacramentali
 ex hac vita decedant, procurare conuenisse:
 quæ ne quid adderem, aut detraherem, idem
 suis verbis mihi referenda existimavi. ex qui-
 bus duo posteriora suo tempore accidisse, sibi-
 que satis cognita esse testatur; cum enim vel-
 let Virginis devotionem signum esse prædesti-
 nationis, seu salutis probare; ubi auctoritati-
 bus, & rationibus id demonstrasset, in eiusdem
 veritatis confirmationem tria hæc miracula
 addidit, ait ergo in hunc modum; Ostenditur
 conclusio præ tacta ex miraculis, & revelatio-
 nibus; nam refert Anselmus libro miraculo-
 rum, & hoc idem narratur etiam in libro, qui
 intulatur Scala Cœli, quod quidam fuit prin-
 ceps latronum, qui quodam sabbato cum ve-
 nisset ad domum cuiusdam mulieris paupe-
 ris, vidit ieiunantes filias molieris, & etiam ip-
 sam mulierem, & requisivit, cur die sabbati
 ieiunarent, At illa respondit, quod didici (in-
 quit) à quodam Sancto viro prædicante, quod
 quicumque ieiunat ob devotionem B. Marie
 in sabbatis, merebitur confessionem facere in
 articulo mortis, & non decedet sine gratia ve-
 ræ poenitentia, atque damnationem evadet,
 tunc ille latro ait, Ego voueo B. Virgini,
 quod quamdiu vixero diem sabbati ieiunabo,
 quod cum fecisset continuè, accidit post mul-
 tos annos, ut iste latro caperetur in icelere, &
 sine dilatione decapitatus est, ecce mirum, ip-
 sum

Pelbartio
 Quis
 capta
 scilicet
 genitricis
 re confi-
 tur, qui
 sabbati
 seruum
 miraculi
 Angliam